

sikkerhedsseler og styrthjelme frit kan forhandles, selv om de i kvalitetsmæssig henseende er underlødige. Der er efter de gældende regler kun hjemmel til at skride ind over for det underlødige materiel, når dette konkret anvendes, d. v. s. i praksis normalt først, når ulykken er sket.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* er ligeledes ny. I praksis kan der forekomme køretøjer eller kombinationer af køretøjer, som, selv om de opfylder de fastsatte bestemmelser om indretning og udstyr, ikke bør benyttes på vej, og det vil være hensigtsmæssigt at have en helt klar hjemmel til at forbyde sådanne køretøjers anvendelse. Eksempelvis kan nævnes såkaldte „Tivolitog“, der bl. a. af reklame-mæssige hensyn ønskes benyttet på vej, hvor de på grund af deres lave hastighed med eventuelle hyppige på- eller afsætninger af passagerer kan skabe farlige situationer.

Til § 68.

Stk. 1-2 er med redaktionelle ændringer i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i færdselslovens § 3.

Den gældende bestemmelse i færdselslovens § 3, 2. pkt., hvorefter justitsministeren kan fastsætte særlige forskrifter for beregningen af de vægte, der omhandles i § 2, afsnit VI, foreslås dog ikke medtaget, idet sådanne regler vil kunne fastsættes i medfør af andre bestemmelser, jfr. herved bl. a. § 72, stk. 1, og § 84, stk. 2, i lovforslaget.

Ifølge den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* kan justitsministeren, hvis særlige grunde taler derfor, bestemme, at køretøjer af en bestemt type skal henføres under en anden køretøjskategori end den, der følger af definitionerne i § 2 i lovforslaget. En sådan bestemmelse indebærer indirekte en ændring af definitionerne. Dette er som nævnt i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i færdselslovens § 3.

Ved den foreslåede bemyndigelse er der åbnet mulighed for administrativt at fravige køretøjsdefinitionerne, hvilket bl. a. på grund af den tekniske udvikling kan være særdeles praktisk. Det kan ikke udelukkes, at der vil forekomme tilfælde, hvor det vil være hensigtsmæssigt direkte at kunne ændre køretøjsdefinitionerne i stedet for at gennemføre sådanne ændringer ved den ovenfor beskrevne indirekte metode.

På denne baggrund foreslås i *stk. 3*, at justitsministeren bemyndiges til at ændre køretøjsdefinitionerne i § 2. Spørgsmålet kan blive aktuelt på grund af den tekniske udvikling eller det internationale samarbejde om færdselssikkerhedsmæssige spørgsmål, og disse forhold er der derfor udtrykkeligt henvist til i den foreslåede bemyndigelse.

Til § 69.

De gældende bestemmelser om *tilkobling* af påhængskøretøjer findes i færdselslovens §§ 46 og 47. For cyklere og knallerter vedkommende er spørgsmålet reguleret i udstyrsbekendtgørelsen. Endvidere indeholder den gældende færdselslovs § 50, stk. 6, en bestemmelse om tilkobling af sidevogn til motorcykel.

Det foreslås, at der i den nye færdselslov alene gives bestemmelser om, hvilke køretøjskombinationer der tillades, jfr. *stk. 1 og 2*, medens de nærmere regler om tilkobling foreslås fastsat administrativt i medfør af *stk. 3*. Hermed opnås, at reglerne om tilkobling på en mere smidig måde kan tilpasses udviklingen, herunder de til enhver tid gældende bestemmelser om registrering.

De foreslåede bestemmelser i *stk. 1 og 2* er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser.

Bestemmelserne om *slæbning* findes i den gældende færdselslovs § 47, stk. 6, og de i medfør af § 51, stk. 1, fastsatte administrative bestemmelser. Det foreslås i *stk. 4*, at bestemmelserne om slæbning kan fastsættes administrativt.

Til § 70.

Reglerne om bilinspektørerne findes i den gældende færdselslov i § 75, hvis bestemmelser om lønspørgsmål m. v. er forældede.

I *stk. 1* foreslås en almindelig bestemmelse om bilinspektørernes arbejdsopgaver, der svarer til den gældende færdselslovs § 75, stk. 1. Ændringerne er alene af redaktionel karakter. I medfør af den foreslåede bemyndigelse i *2. pkt.* vil der bl. a. blive fastsat bestemmelser om bilinspektørernes afholdelse af køreprøver.

Stk. 2 afløser den gældende bestemmelse i færdselslovens § 75, stk. 12.

Til §§ 71 og 72.

De foreslåede bestemmelser om registrering erstatter de gældende regler i færdselslovens § 11.

Ifølge færdselslovens § 11, stk. 1, skal påhængsredskab, der benyttes efter motorkøretøj, registreres, såfremt det efter sin konstruktion kan fremføres med større hastighed end 30 km i timen. Denne bestemmelse har haft den uheldige virkning, at påhængsredskaber for ikke at skulle registreres er blevet konstrueret på en måde, der har været utilfredsstillende ud fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt.

På denne baggrund foreslås i § 71, *stk. 1*, at campingvogne, der er påhængsredskaber, altid skal registreres, og at der gives justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om registre-